



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 163. Angliæ & Franciæ Regum consultatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](#)

millia fame consumpta, & plusquam vi-^{Sæcul.} XV.
ginti millia grassante lue perierunt; hinc A.C. 1419.
cives ditionem fecerunt, ea lege, ut An-
glis nonnisi trecenta aureorum millia
penderent, simulque tres primæ Nobili-
tatis Viros traderent, quos inter Blan-
chardus capite truncatus est. Adimple-
tis hisce conditionibus Henricus V. inco-
las suis legibus permisit vivere, ac die
decima nona Januarii currentis anni mil-
lesimi quadringentesimi decimi noni ur-
bem ingressus est, qua capta Anglorum
armis tota cessit Normannia.

§. CLXIII.

*Angliae & Franciae Regum consul-
tatio.*

Omnium sollicitudo in id intenta erat, aven. Urs.
ut non modo ambo Reges, sed etiam Hist. Car. VI
Armeniacus, & Burgundiæ Dux firmo
fædere conjungerentur. Hunc in finem
præprimis Galliam inter, & Angliam tri-
mestres sanciuntur induciæ, quibus trans-
actis uterque Rex in vicinia Meloduni
convenirent, & tam de pace, quam de
futuro connubio conferrent. Actum pa-
riter de intestinis Gallorum tumultibus,
quibus regnum in duas factiones scinde-
batur, ad quos sedandos Delphinus trium
annorum, Burgundus vero duorum non-
nisi mensium inducias postulabant, qua-

E e 2 rum

Sæcul. XV. rum fiducia Dux fatus, si cum Delphi-
A.C.1419. no in gratiam redditurus esset, vel An-
 glos communibus armis aggredi, vel fö-
 dere cum illis inito, atque eorum subsi-
 dio auctus, totam belli molem in Delphi-
 num transferre moliebatur. Ergo locus,
 in quo uterque Rex ad colloquium ex
 pacto congrederetur, nominatur silva
 quædam muris septa, ac Meloduno pa-
 rum dissita. Cum vero Carolus VI. Pon-
 tifaræ morbo impeditus hæreret, Regina
 ejus vices supplens, secum Catharinam
 de Francia adduxit, quam Henricus An-
 gliæ Rex sibi desponsari cupiebat.

§. CLXIV.

*Delphini cum Burgundo pacis
compositio.*

Monstrelet.
vol. I.c.26.

Ubi vero illi, qui Delphino a consiliis
 erant, de futuro colloquio edoceban-
 tur, Burgundiæ Ducem sibi devincire,
 ac denuo cum illo in gratiam redire fe-
 stinabant; unde sinceræ reconciliationis
 spes affulgere videbatur, quam ipsem et
 Burgundus anxiis votis exoptabat, per-
 ceptisque primis concordiae pactis eo in-
 ducebatur, ut obfirmato magis animo
 ferme omnia Anglorum postulata rejice-
 ret, quo factum, ut pristina cum Anglis
 amicitia multum defervesceret, quinimo
 exiguo post tempore mutuum inter eos
 odium